

ÚLTIMA PEDRADA

LA ULTIMA PEDREGADA

Pedrega a Catalunya

La part de país que queda sense cremar és un rostoll. Els pantans ensenyen les seves vergonyes amagades de fa anys. Restes de cotxes, barques, víctimes assassinades, ossos d'enterrats en terra que fou santa, poblets, esglésioles... tot serveix per fer-se una selfi. La indústria va a la deriva, el Barça s'ha de vendre copes per contractar a temps parcial a un defensa de disset anys. Tenim restriccions de tot tipus, la meva iaia ja no pixa per exemple. Políticament... deixem-ho corre. L'únic que queda de Catalaunya són porcs senglars, conills i una part de la collita que es va salvar de les altes temperatures. Encara podem fer un mos.

eren els almogàvers que encara n'estem patint les conseqüències divines? Si som tan desgraciats a sant de què venen tants turistes, per enfotres de nosaltres, ens prenen com el parc temàtic de les desgràcies?

Catalunya no sap ploure, no sap fer calor, no sap fer fred, no sap de primaveres ni tardors... Tenim en contra fins i tot les forces de la natura. Arribarà el dia que no sabrem fer ni pa amb tomàquet.

I el pitjor de tot, aquesta vegada mal que ens pesi, la culpa no és de Madrid.

Nanai! Han arribat les pedregades. Blocs de gel de fins a onze centímetres, han emblanquinat carrers, foradat caps, cotxes i teulades i, naturalment, arrasat les collites. Ni un raïm queda, ni una mala pera per fer-ne suc, ni una figa amb prestància. Una mar de deixalles és el camp ara.

Per sort, Rússia encara no ha tancat l'exportació de caviar, però pels que tinguin la butxaca escurada se'ls presenta un hivern de garrofes i moniato.

Què ens passa als catalans? Per què aquesta mala folla? Tan fills de puta

